

Kazimierz Reguła

Wieliczka, pow. Kraków

Informator Archeologiczny : badania 1, 146-147

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W grobie nr 1 zanotowano 6 popielnic ustawionych ściśle obok siebie, wśród nich jedną twarzową o plastycznym zarysue twarzy.

W grobie nr 2 stały 2 popielnice. Formy naczyń typowe są dla wczesnego i środkowego okresu lateńskiego /400 - 125 p.n.e./. Groby sytuowane były w odległości ok. 5 m od siebie.

Wspomniany bruk kamienny w rzucie poziomym posiadał zarys trójkąta o nieregularnej linii boków wynoszących 5,5 x 4 x 4 m. Kamienie różnej wielkości ułożone były w trzy warstwy. Nie stwierdzono śladów działalności ognia, nie zanotowano także obecności jakichkolwiek zabytków.

Dalszych badań stanowiska nie przewiduje się.

T O M I C E, pow. Dzierżoniów

patrz neolit

W A R S Z A W A - N A T O L I N

patrz średniowiecze

W I C I N, pow. Lubsko

patrz okres halszacki

W I E L I C Z K A, pow. Kraków

Muzeum Żup Krakowskich w
Wieliczce

Badania prowadził Kazimierz Reguła, w czerwcu i w lipcu 1967 r., finansowało Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce.

Prace były kontynuacją badań z lat poprzednich na stanowisku XI.

Ostere wykopy o łącznej powierzchni 50 m² zlokalizowane zostały w ogrodzie ob. ob. Kolasy i Otowskiego u zbiegu ulic Narutowicza i Mickiewicza. We wszystkich wykopach pod 50 - 90 cm warstwą przemieszanej ziemi wystąpiła warstwa kulturowa grubości od 70 - 80 cm. Zawierała ona duże ilości ceramiki ręcznej lepionej grubej i cienkościennej z domieszką mineralną i bez domieszki, skorupy pochodzące z naczyń grafitowych oraz kawałki polepy, węgla drzewnych i kości zwierzęcych. W jednym z wykopów natrafiono na brązową zapinkę silnie profilowaną z uszkodzoną pochewką.

Ponadto odkryto sześć jam o bliżej nieokreślonej funkcji, które posiadały kształt owalny o średnicy od 40 - 140 cm i prostokątny o wym. ok. 70 x 90 cm. Jedna z nich zawierała oprócz ceramiki, polepy i kamieni amulet z przewierconym otworem wykonany z kła niedźwiedzia. W profilu obiekty te wypłacały się na głębokości od 166 - 185 cm i posiadały płaskie dna.

Oprócz omawianych jam natrafiono także na małe skupisko surowca grafitowego i dwa paleniska. Pierwsze owalne palenisko o średnicy 127 cm pojawiło się na głębokości 160 cm. Wypełniło je stanowiła ciemno-brunatna ziemia, w której tkwiły kamienie piaskowe, kawałki polepy i kości zwierzęce. Drugie również owalne palenisko, odsłonięte na głębokości 144 cm miało znacznie mniejsze rozmiary. W przeciwieństwie do poprzedniego, wypełnione było wyłącznie przepaloną gliną, węglami drzewnymi oraz nielicznymi ułamkami ceramiki. Palenisko to posiadało płaskie dno zanikające na głębokości 176 cm.

Materiał uzyskany z tegorocznych badań, ceramika grafitowa zdobiona ornamentem grzebykowym oraz zapinka typu 68 Almgrena wyznaczają względnie dokładnie chronologię odkrytych obiektów. których użycowanie przypada na okres od I w. p.n.e. do I w. n.e.